

เพศสถานะกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง : การศึกษาข้ามวัฒนธรรม
(ไทย ออสเตรเลีย)

GENDER AND SELF DIRECTED LEARNING: CROSS CULTURAL RESEARCH
(THAILAND AUSTRALIA)

กรรณิกา พันธุ์ศรี¹ รุ่งสรณ์ โฉมยา² และอารยา ปิยะกุล³
Gunniga Phansri¹, Rungson Chomeya², and Araya Piyakun³

^{1,2,3} ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{1,2,3} Department of Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education,
Mahasarakham University

E-mail: kunniga.p@msu.ac.th

Received: May 21, 2020

Revised: July 29, 2020

Accepted: July 31, 2020

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเพศชายและหญิง(ทั้งในภาพรวมและพฤติกรรมย่อย 8 พฤติกรรม) ในประเทศไทยและออสเตรเลีย และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเพศชายและหญิงระหว่างตัวอย่างจากประเทศทั้งสอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 202 คนจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยโมนาช เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศ ๆ ละ 101 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของเพศชายและหญิงของทั้งสองประเทศมีภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลียเพศชายมีพฤติกรรมโดดเด่นด้านการมองโลกในแง่ดีเช่นเดียวกับตัวอย่างจากประเทศไทย ส่วนในกลุ่มเพศหญิงตัวอย่างจากออสเตรเลียจะโดดเด่นด้านการเปิดโอกาสให้กับตนเองในการเรียนรู้ ตัวอย่างจากประเทศไทยจะโดดเด่นด้านการมองโลกในแง่ดีเช่นเดียวกับกลุ่มเพศชาย 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน โดยตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลียมีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าตัวอย่างจากประเทศไทย ในกลุ่มเพศชาย 6 ด้านใน 8 ด้าน อีก 2 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งในกลุ่มเพศหญิงก็พบผลเช่นเดียวกัน

คำสำคัญ

เพศสถานะ, พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

ABSTRACT

The main purposes of this research were (1) to study the Self Directed Learning Behavior of males and females (Both as a whole and 8 sub-behaviors) in Thailand and Australia, and compare the Self Directed Learning Behavior between the two countries. The samples were 202 undergraduate students from Mahasarakham University (Thailand) and Monash University Melbourne (Australia); 101 people per each country. Tools used in research consisting of a Self-Directed Learning Behavior test. The statistics used were mean, standard deviation, T-test.

The results showed that: 1) The Self Directed Learning Behavior of males and females of both countries had Self Directed Learning Behavior in the overall and each aspects at a medium level. The Sample from Australia males had positive orientation to the future as the samples in Thailand. On the other hands, In the Australia females, were outstanding for their opportunities to learn. The sample from Thailand was outstanding in positive orientation to the future like the male group. 2) The Self Directed Learning Behavior of males and females was significantly different at .05 level in overall and in all sub-behaviors. Sample from Australia had higher levels of Self Directed Learning Behavior than sample from Thailand in 6 aspects from 8 behaviors. The other 2 behavior were not different. In which the female group had the same result.

Keywords

Gender, Self-Directed Learning Behavior

ความสำคัญของปัญหา

ความสามารถของนิสิตในการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง จะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ชี้วัดถึงคุณภาพของนิสิตของมหาวิทยาลัย ที่จะเติบโตไปเป็นบุคลากรที่สำคัญของประเทศชาติ การที่นิสิตมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีความสามารถในการแสวงหาความรู้จากแหล่งค้นคว้าในระบบและนอกระบบ ได้เป็นอย่างดี จะช่วยให้นิสิตมีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองไปได้ตลอดชีวิต อย่างเข้มแข็ง โดยไม่ต้องพึ่งพิงระบบการศึกษาในกรอบแนวคิดการศึกษาเดิมอีกต่อไป

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีความสำคัญกับบุคคลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในสังคมสมัยใหม่ที่บุคคลจะต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แม้บุคคลจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว บุคคลก็ยังคงต้องศึกษาด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาตนเองไม่ว่าจะเป็นการค้างานประจำวัน หรือการทำงาน การประกอบอาชีพ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงถือว่ามีควมสอดคล้องกับบริบทของสังคมสมัยใหม่ ดังนั้นจะพบว่ามีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในแง่มุมต่าง ๆ มากมาย แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในลักษณะของการวิจัยข้ามวัฒนธรรมนั้น ยังคงมีงานการศึกษาในลักษณะนี้ค่อนข้างน้อย (Boonchu,

1989) ได้นำเอาแบบวัด SDLRS (Self-Directed Learning Readiness Scale) ที่วัดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การเปิดโอกาสให้กับตนเองในการเรียนรู้ 2) อัตมโนทัศน์ด้านการเรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) ความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียน 5) ความรักในการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองโลกในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะขั้นพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหา มาใช้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคล

ในแง่มุมมองทางสังคมวิทยา การศึกษาทางมานุษยวิทยาและการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในหลาย ๆ วัฒนธรรม มีความเห็นว่า คุณลักษณะของบุคคลหลายอย่างมีความเป็นสากล เช่น ความก้าวร้าว การเรียนรู้ อารมณ์ ดังนั้นการทำการศึกษาวิจัยภายใต้วัฒนธรรมตั้งแต่สองวัฒนธรรมขึ้นไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาธรรมชาติและผลกระทบของวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์ เป็นการแก้ไขปัญหาข้อจำกัดทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในการวิจัยทางสังคมและพฤติกรรมมนุษย์ นอกจากนี้งานวิจัยในลักษณะนี้ช่วยให้สามารถเปรียบเทียบผลการวิจัยในหัวข้อเดียวกัน แต่ดำเนินการภายใต้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันว่า จะปรากฏข้อสรุปแนวทางเดียวกันหรือต่างกัน

การวิจัยข้ามวัฒนธรรมทางจิตวิทยาเป็นการเปรียบเทียบที่ชัดเจนและเป็นระบบ ตัวแปรทางจิตวิทยาภายใต้เงื่อนไขทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเพื่อระบุ คุณลักษณะ รากเหง้าที่มา และกระบวนการที่เป็นสื่อกลางถึงการเกิดขึ้นของความแตกต่างของพฤติกรรม (Berry, 2012; Eckensberger, 1972) การเปรียบเทียบวัฒนธรรมนั้นไม่ได้เป็นการปฏิเสธเอกลักษณ์ของแต่ละคนชาติพันธุ์วรรณาและข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยเปรียบเทียบกับสิ่งเดียวกันในลักษณะที่สังเกตเห็นได้ แม้ว่ามันอาจจะดูแตกต่างจากความเป็นจริง ซึ่งในปัจจุบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์สามารถใช้ศึกษาข้ามวัฒนธรรมได้อย่างอิสระเพื่ออ้างถึงการเปรียบเทียบประเภทใดก็ได้ของวัฒนธรรมที่แตกต่างที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงมากขึ้น มุ่งเน้นการเปรียบเทียบอย่างเป็นระบบที่เป้าหมายที่ชัดเจนที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับอุบัติการณ์การแจกแจงความถี่ แนวโน้มและสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (Ember, 2009) การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม ถือเป็นแนวโน้มใหม่ของการศึกษาทางด้านจิตวิทยาและด้านพฤติกรรมศาสตร์ในสหรัฐและในกลุ่มประเทศยุโรป ที่เริ่มมีการศึกษากันอย่างจริงจังเมื่อไม่นานมานี้ จะช่วยให้การประยุกต์องค์ความรู้ในเรื่องพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่ายและเป็นสากลมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัย : การวิจัยข้ามวัฒนธรรม ในครั้งนี้มุ่งหวังจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ แนวคิด การพัฒนารูปแบบการวิจัย ตลอดจนการนำเอาผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงของการพัฒนาสังคมอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

การศึกษาเรื่อง เพศสถานะกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง : การศึกษาข้ามวัฒนธรรม (ไทย ออสเตรเลีย) จะเป็นการศึกษาภาพรวมของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิตปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยโมนาช เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เพื่อที่จะประเมิน เปรียบเทียบคุณลักษณะต่างๆ ของรูปแบบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของทั้งสองประเทศ โดยมีสมมุติฐานเบื้องต้นในการเปรียบเทียบระหว่างสองสังคมที่เป็นตัวแทนของสังคมในประเทศที่พัฒนาแล้วกับสังคมในประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการองค์ความรู้ทางด้านจิตวิทยา หากจุดเหมือนจุดต่างของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองใน

สังคมทั้งสอง ในงานวิจัยในสมัยใหม่ที่ศึกษาในลักษณะนี้ เช่น การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อเปรียบเทียบภาวะสุขภาพ คุณภาพชีวิตระหว่างหญิงสูงอายุในประเทศออสเตรเลียและประเทศเวียดนาม (Dao-Tran, Seib, Jones, & Anderson, 2014) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสองสังคมที่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนิสิตในระดับปริญญาตรีของประเทศไทยต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (ทั้งในภาพรวมและพฤติกรรมย่อย 8 พฤติกรรม) ในเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศออสเตรเลีย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเพศชายและหญิง (ทั้งในภาพรวมและพฤติกรรมย่อย 8 พฤติกรรม) ในประเทศไทยและออสเตรเลีย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของเพศชายและหญิงระหว่างตัวอย่างจากประเทศทั้งสอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1) ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30,029 คน และนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยโมนาช เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย จำนวน 54,361 คน

2. ตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยโมนาช เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย (ที่เป็นชาวออสเตรเลียเท่านั้นไม่ใช่คนจีนที่เป็นชาวต่างชาติ) จะเป็นการศึกษาภาพรวมของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งสองประเทศ เพื่อที่จะเปรียบเทียบคุณลักษณะต่าง ๆ ของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิตทั้งสองประเทศ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้งบประมาณเป็นหลัก (เนื่องจากเป็นทุนวิจัยโดยทุนสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม) สุ่มอย่างง่ายมาประเทศละ 101 คน (ข้อจำกัดงบประมาณของการวิจัย) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน จำนวนตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของสองกลุ่ม แม้ว่าการประมาณค่าจากตัวอย่างที่มี 1,000 รายมีแนวโน้มที่จะประมาณค่าได้มากกว่า แต่การประมาณค่าพารามิเตอร์จากประชากรด้วยตัวอย่าง อย่างน้อย 100 คน ก็สามารถทำได้และให้การประมาณในระดับที่ยอมรับได้ (Healey, 2015) ข้อควรระวังเกี่ยวกับขั้นตอนนี้ คือ การทดสอบจะไม่น่าเชื่อถือหากความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน หากมีข้อสงสัยควรทำการตรวจสอบ ถ้าความแปรปรวนพิสูจน์แล้วว่าไม่เท่ากันและขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก สองกลุ่มรวมกันมากกว่าหรือเท่ากับ 30 ค่าวิกฤตอาจถูกประมาณค่าโดยการทดสอบค่าซี (z-test) เพื่อความสะดวก แต่ถ้าสองตัวอย่างมีขนาดใหญ่ (แต่ละกลุ่มมีตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับ 30 ขึ้นไป) ก็จะทำให้ผลการประมาณค่าที่ดีได้ (Dowdy, Wearden & Chilko, 2004)

3. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศสถานะได้แก่เพศชายและหญิง ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย ตัวแปรย่อย ๆ ได้แก่ (1) การเปิดโอกาสให้กับตนเองในการ (2) อัดมโนทัศน์ด้านการเรียนที่มีประสิทธิภาพ (3) ความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (4) ความรับผิดชอบต่อการเรียน (5) ความรักในการเรียน (6) ความคิดสร้างสรรค์ (7) การมองโลกในแง่ดี (8) ความสามารถในการใช้ทักษะขั้นพื้นฐาน และทักษะในการแก้ปัญหา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 6 ระดับ จำนวน 40 ข้อ โดยวัดใน 8 ด้าน ตามนิยามตัวแปร เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยอิงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามนิยามตัวแปร พัฒนาขึ้นโดยอิงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผ่านการพิจารณาความตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ และการทดลอง (Try-out) เพื่อหาคุณภาพ ตัดข้อที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนกออกไปและหาค่าความเชื่อมั่นพบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .87 สำหรับฉบับภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดำเนินการสร้างดังนี้ คือ หลังจากพัฒนาแบบวัดต้นฉบับในภาษาไทยเสร็จ ผู้วิจัยดำเนินการแปลจากต้นฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ (Translation) จากนั้นก็ให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาต่างประเทศแปลจากฉบับภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย (Back translation) เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาทางภาษาว่ามีความใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด หากพบที่มีความแตกต่างก็จะดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ความหมายตรงตามต้นฉบับมากที่สุด หรือมีความหมายเหมือนกันทุกประการ ทำการตรวจเช็คการแปลและความหมายเดิมอีกครั้งและทำการแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษปรับและเรียบเรียงจนมีข้อความใกล้เคียงต้นฉบับทดลองใช้ หาค่าคุณภาพ และนำไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดตามแบบทดสอบ หรือใกล้เคียงที่สุด โดยคำนึงถึงมาตรฐาน ความสุภาพ แนวปฏิบัติตามวัฒนธรรมนั้น ๆ และแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ทางสังคมของตัวอย่าง

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง ในรายละเอียดต่าง ๆ ของเครื่องมือวัดที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยชี้แจงและนำเสนอถึงจุดมุ่งหมายและความสำคัญของการวิจัย รวมทั้งการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ให้กับตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้กับตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย พร้อมกับรอรับการส่งเครื่องมือกลับในเวลาเดียวกัน ก่อนจะดำเนินการวิธีการนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคโนโลยีการตอบแบบสอบถามออนไลน์ด้วยระบบ Google Form แต่ไม่ประสบความสำเร็จจึงได้เปลี่ยนมาใช้วิธีการเก็บด้วยตัวเอง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่ และร้อยละ ในการแสดงข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับใช้ในการบรรยายข้อมูลทั่วไปของตัวแปร

2. ค่า Initial Eigenvalues ในการพิจารณาค่า Component Factor ในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือวัด (Fidell & Tabachnick, 2014)

3. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ในการพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
4. ค่าการทดสอบที (t-test) ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัด โดยแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำสำหรับการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค 27 และ 73 Percentiles และสำหรับการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย (Privitera, 2018) ซึ่งการเปรียบเทียบจากการประมาณค่าพารามิเตอร์จากประชากรด้วยตัวอย่าง อย่างน้อย 100 คน ก็สามารถทำได้และให้การประมาณค่าในระดับที่ยอมรับได้ (Healey, 2015)

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยโมนาช ประเทศออสเตรเลีย เป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย ในอัตราส่วนนิสิตหญิงต่อนิสิตชาย 1.73 ต่อ 1 คน โดยนิสิตหญิงมีจำนวน 64 คน (ร้อยละ 63.36) และนิสิตชายจำนวน 37 คน (ร้อยละ 36.64) ส่วนตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย เป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย ในอัตราส่วนนิสิตหญิงต่อนิสิตชาย 3.18 ต่อ 1 คน โดยนิสิตหญิงมีจำนวน 84 คน (ร้อยละ 83.17) และนิสิตชายจำนวน 17 คน (ร้อยละ 16.83) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาพรวมและในองค์ประกอบย่อย ระหว่างประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปร	ชาย						หญิง					
	ออสเตรเลีย			ไทย			ออสเตรเลีย			ไทย		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
Self1	2.87	0.56	ปานกลาง	2.61	0.55	ปานกลาง	4.28	0.62	ปานกลาง	2.92	0.56	ปานกลาง
Self2	3.24	0.60	ปานกลาง	2.92	0.57	ปานกลาง	3.88	0.63	ปานกลาง	3.31	0.59	ปานกลาง
Self3	2.97	0.52	ปานกลาง	2.89	0.62	ปานกลาง	4.17	0.61	ปานกลาง	2.98	0.50	ปานกลาง
Self4	3.11	0.56	ปานกลาง	2.99	0.43	ปานกลาง	3.31	0.72	ปานกลาง	3.13	0.59	ปานกลาง
Self5	3.28	0.57	ปานกลาง	2.98	0.63	ปานกลาง	3.51	0.65	ปานกลาง	3.35	0.54	ปานกลาง
Self6	2.98	0.61	ปานกลาง	2.84	0.58	ปานกลาง	4.08	0.77	ปานกลาง	3.00	0.61	ปานกลาง
Self7	3.75	0.68	ปานกลาง	3.52	0.57	ปานกลาง	3.38	0.69	ปานกลาง	3.80	0.70	ปานกลาง
Self8	3.13	0.60	ปานกลาง	3.16	0.58	ปานกลาง	3.58	0.65	ปานกลาง	3.12	0.60	ปานกลาง
Self ภาพรวม	3.17	0.34	ปานกลาง	2.97	0.32	ปานกลาง	3.77	0.41	ปานกลาง	3.21	0.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองระหว่างตัวอย่างจากสองประเทศ ในกลุ่มเพศชาย พบว่า ตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยโมนาช ประเทศออสเตรเลีย มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวม ซึ่งพบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17, S.D.=0.34$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย พบว่า มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวม ซึ่งพบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.32$) (ต่ำกว่าออสเตรเลีย) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ส่วนในกลุ่มเพศหญิง พบว่า ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยโมนาช ประเทศออสเตรเลีย มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวม ซึ่งพบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.77, S.D.= 0.41$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย พบว่า มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวม ซึ่งพบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21, S.D.= 0.33$) (ต่ำกว่าออสเตรเลีย) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านมีระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาพรวมและรายด้าน) ระหว่างนิสิตประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มเพศชาย

ตัวแปร	กลุ่มเปรียบเทียบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p-value
Self1	ออสเตรเลีย	37	4.04	0.76	6.91	.000
	ไทย	17	2.61	0.55		
Self2	ออสเตรเลีย	37	3.70	0.64	4.32	.000
	ไทย	17	2.92	0.57		
Self3	ออสเตรเลีย	37	3.95	0.78	4.89	.000
	ไทย	17	2.89	0.62		
Self4	ออสเตรเลีย	37	3.41	0.63	2.51	.015
	ไทย	17	2.99	0.43		
Self5	ออสเตรเลีย	37	3.52	0.75	2.59	.013
	ไทย	17	2.98	0.63		
Self6	ออสเตรเลีย	37	3.78	0.81	-0.364	.718
	ไทย	16	2.84	0.58		
Self7	ออสเตรเลีย	37	3.45	0.68	4.21	.000
	ไทย	17	3.52	0.57		
Self8	ออสเตรเลีย	37	3.52	0.68	1.88	.066
	ไทย	17	3.16	0.58		
Self ภาพรวม	ออสเตรเลีย	37	3.67	0.45	5.65	.000
	ไทย	16	2.97	0.32		

จากตารางที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาพรวมและรายด้าน) ระหว่างนิสิตออสเตรเลียและประเทศไทย เฉพาะกลุ่มเพศชาย ด้วยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t-test) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านความสามารถในการใช้ทักษะขั้นพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหาที่พบว่าไม่แตกต่างกัน เนื่องจากบริบทของตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพ คุณลักษณะในทั้งสองประเทศมีลักษณะคล้ายกันและในบริบทใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติจากการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาพรวมและรายด้าน) ระหว่างนิสิตประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย ในกลุ่มเพศหญิง

ตัวแปร	กลุ่มเปรียบเทียบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p-value
Self1	ออสเตรเลีย	64	4.28	0.62	13.92	.000
	ไทย	83	2.92	0.56		
Self2	ออสเตรเลีย	64	3.88	0.63	5.74	.000
	ไทย	84	3.31	0.59		
Self3	ออสเตรเลีย	63	4.17	0.61	12.93	.000
	ไทย	83	2.98	0.50		
Self4	ออสเตรเลีย	64	3.31	0.72	1.64	.103
	ไทย	83	3.13	0.59		
Self5	ออสเตรเลีย	64	3.51	0.65	1.60	.111
	ไทย	81	3.35	0.54		
Self6	ออสเตรเลีย	64	4.08	0.77	9.24	.000
	ไทย	84	3.00	0.61		
Self7	ออสเตรเลีย	64	3.38	0.69	-3.64	.000
	ไทย	84	3.80	0.70		
Self8	ออสเตรเลีย	64	3.58	0.65	4.46	.000
	ไทย	84	3.12	0.60		
Self ภาพรวม	ออสเตรเลีย	63	3.77	0.41	8.98	.000
	ไทย	78	3.21	0.33		

จากตารางที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาพรวมและรายด้าน) ระหว่างนิสิตออสเตรเลียและประเทศไทย เฉพาะกลุ่มเพศหญิง ด้วยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t-test) พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของสองประเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน ยกเว้นด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนและด้านความรักในการเรียนที่พบว่าไม่แตกต่างกัน เนื่องจากบริบทของตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพ คุณลักษณะในทั้งสองประเทศมีลักษณะคล้ายกันและในบริบทใกล้เคียงกัน

อภิปรายผล

พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองทั้งสองประเทศอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเหมือนกัน ทั้งในเพศชายและหญิง ตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลียเพศชาย มีพฤติกรรมโดดเด่นด้านการมองโลกในแง่ดีเช่นเดียวกับตัวอย่างจากประเทศไทย ส่วนในกลุ่มเพศหญิงตัวอย่างจากออสเตรเลียจะโดดเด่นด้านการเปิดโอกาสให้กับตนเองในการเรียนรู้ ตัวอย่างจากประเทศไทยจะโดดเด่นด้านการมองโลกในแง่ดีเช่นเดียวกับกลุ่มเพศชาย ผลที่พบเช่นนี้เนื่องจาก ความแตกต่างทางกายภาพสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่แตกต่างทำให้รายละเอียดของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความแตกต่างกัน (Carson, 2019) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Posner (1990) ที่ศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการรับรู้ความสามารถการเรียนรู้และการปรับตัวของนักเรียนมัธยมแบบเปิด ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียนและลักษณะนิสัย จะค่อยเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาพรวมและรายด้านด้วยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที ระหว่างตัวอย่างจากออสเตรเลียและไทยพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน โดยตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลียมีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าตัวอย่างจากประเทศไทย ที่พบเช่นนี้เนื่องจาก ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ ที่มีความแตกต่างและเปลี่ยนแปลงหล่อหลอมให้เกิดคุณลักษณะของบุคคล ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้บุคคลแสดงบุคลิกภาพที่แตกต่าง (Carson, 2019) พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ต่างกันเป็นผลมาจากอารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกภาพและวัฒนธรรมที่ส่งผลร่วมกัน (Favaretto, Musse, & Costa, 2019) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Frambach, Driessen, Chan, & Vleuten (2012) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การทบทวนประเด็นโลกาภิวัตน์เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่าส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างไร ที่เก็บข้อมูลจากตัวอย่างในโรงเรียนแพทย์สามแห่งในภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ในเอเชียตะวันออก ตะวันออกกลางและยุโรปตะวันตก ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางวัฒนธรรมของความไม่แน่นอนและประเพณีเป็นสิ่งที่ทำทลายการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนในแถบตะวันออกกลางและเอเชียแต่ปัจจัยเหล่านี้มีผลน้อยกว่าเมื่อเทียบกับนักเรียนชาวตะวันตก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำเอาผลวิจัยไปใช้ จากผลการศึกษาพบว่า ตัวอย่างจากประเทศออสเตรเลียมีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าตัวอย่างจากประเทศไทย ข้อค้นพบนี้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการพัฒนาทางการศึกษา การส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของประเทศไทย ทั้งในภาพรวมและรายด้านให้กับผู้เรียนเพื่อที่จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาดำเนินการที่ค้นของการวิจัยในเชิงปริมาณแต่เพียงอย่างเดียวและใช้วิธีการศึกษาแบบภาคตัดขวาง ข้อค้นพบของ

การวิจัยอาจจะมีลักษณะความถี่สูงในหลายประเด็น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวินิจฉัยด้วยเทคนิคของการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือการวิจัยแบบระยะยาว (Longitudinal Study)

Reference

- Berry, J. W., Poortinga, Y. H., Breugelmans, S. M., Chasiotis, A. and Sam, D. L. (2012). **Cross Cultural Psychology Research and Applications**. Cambridge University Press.
- Boonchu, N. (1989). **laksana kaṅriānrū duāi ton'ēng khoṅg naksuksā mahāwitthayaīai rākhamhæng** [Self leaning for student of Ramkhamhaeng University]. Master of Education Bangkok: Silapakon University.
- Carson, R. C. (2019). **Interaction concepts of personality**. New York: Routledge Taylor & Francis Group.
- Dao-Tran, H. T., Seib, C., Jones, L., & Anderson, D. (2014). A cross cultural comparison of health related quality of life and its associated factors among older women in Vietnam and Australia. **BMC Research Notes**. 11(17),1 – 7.
- Dowdy, S., Wearden, S. and Chilko, D. (2004). **Statistics for research**. Third edition. New Jersey. Wiley-Interscience a JOHN WILEY & SONS, INC. publication.
- Eckensberger, L. H. (1972). The necessity of a theory for applied cross-cultural research. In L.J. Cronbach & P.D. Drenth (eds.), **Mental tests and cultural adaptation** (pp.99-107). The Hague: Mouton.
- Ember, C. R. (2009). **Cross-Cultural Research Methods**. United States of America. AltaMira Press.
- Favaretto, R. M., Musse, S. R. & Costa, A. B. (2019). **Emotion, Personality and Cultural Aspects in Crowds: Towards a Geometrical Mind**. Switzerland: Springer International Publishing.
- Fidell, L. S. and Tabachnick, B. G. (2014). **Using Multivariate Statistics Pearson New International Edition**. Newyork. Pearson.
- Frambach, J. M., Driessen, E. W., Chan, L. C., & Vleuten, C. P. M. (2012). Rethinking the globalisation of problem based learning: how culture challenges self-directed learning. **Medical Education**. 46(8), 738-747.
- Healey, J. F. (2015). **The Essentials of Statistics: A Tool for Social Research**. Boston: Wadsworth Publishing.
- Posner, F. G. (1990). A Study of Self Directed Learning, Perceived Competence and Personal Orientation among Students in an Open Alternative High School. **Dissertation Abstracts International-A**. 53(3), 813

Privitera, G. J. (2018). *Essential Statistics for the Behavioral Sciences*. New York, Sage Publications, Inc.